

Sygn. akt II Cz 1188/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek- Markowska (spr.)

SO Marzenna Ernest

SO Agnieszka Tarasiuk - Tkaczuk

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko K. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie

z dnia 10 października 2013 roku., sygn. akt I Nc 288/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 października 2013 roku, Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 8 lipca 2013 roku (sygn. akt I Nc 288/13).

W uzasadnieniu postanowienia Sąd I instancji wskazał, że orzeczenie stało się prawomocne z dniem 30 sierpnia 2013 roku, a strona powodowa złożyła wniosek o nadanie klauzuli wykonalności (art. 781 § 1 w zw. z art. 782 § 1 k.p.c).

W dniu 19 marca 2013 roku pozwany K. W. wniósł zażalenie na ww. postanowienie, domagając się jego uchylenia.

Skarżący rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego zarzucił naruszenie art. 766 k.p.c w zw. z art. 777 § 1 k.p.c w zw. z art. 491 § 3 k.p.c i art. 135 § 1 k.p.c, poprzez nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym, podczas gdy ww. nakaz nie został skutecznie doręczony pozwanemu. Skarżący wskazał, że pod adresem na który został wysłany nakaz zapłaty tj. S., ulica (...)nie mieszka od 18 roku życia. Od maja 2012 roku zamieszkuje wraz ze swoją partnerką – J. M.i dzieckiem pod adresem: S., ulica (...). Skarżący wskazał, że od września 2012 roku jest zgłoszony do spółdzielni mieszkaniowej jako zamieszkujący w ww. lokalu, natomiast dokumentem to potwierdzającym będzie dysponował w terminie późniejszym, z uwagi na to, że wniosek o udostępnienie takich danych może złożyć ojciec - J. M., który na stałe zamieszkuje w (...).Dodatkowo okoliczność tą miało potwierdzić oświadczenie J. M..

Jednocześnie w ocenie skarżącego, powódka o powyższym fakcie wiedziała, gdyż strony posiadają kontakt z racji wspólnego dziecka.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dopuszczalność zażalenia na postanowienia dotyczące nadania klauzuli wykonalności została unormowana w art. 795k.p.c. Termin do jego zaskarżenia jest tygodniowy (art. 394 § 2 k.p.c) i dla dłużnika biegnie od daty doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji.(art. 795 § 2 k.p.c).

Z akt postępowania egzekucyjnego - Km 1677/13 wynika, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego zostało doręczone dłużnikowi w dniu 12 marca 2014 r. Zatem wnosząc zażalenie w dniu 19 marca 2014 roku, dłużnik nie uchybił terminowi do jego zaskarżenia.

Tytułem egzekucyjnym, któremu nadaje się klauzulę wykonalności jest orzeczenie sądu prawomocne baz natychmiast wykonalne (art. 776 k.p.c, art.777 k.p.c). W myśl art. 494 § 2k.p.c prawomocny staje się nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym przeciwko, któremu w całości lub w części nie wniesiono zarzutów. Termin do wniesienia zarzutów wynosi dwa tygodnie (art. 491 § 1 k.p.c).

Skarżący w wywiezionym przez siebie zażaleniu podniósł, że nie została mu doręczona przesyłka sądowa zawierająca nakaz zapłaty, albowiem została ona skierowana na adres, pod którym pozwany nie mieszka. Jednocześnie skarżący wskazał, że od maja 2012 roku mieszka w S. przy ulicy (...). Okoliczność tę miał potwierdzać fakt zgłoszenia pozwanego do spółdzielni mieszkaniowej jako osoby zamieszkującej w ww. lokalu oraz oświadczenie J. M. z dnia 19 marca 2014 roku. Jednakże do dnia rozpoznania zażalenia do akt sprawy skarżący nie przedłożył żadnego z ww. dokumentów.

W kontekście tak zaprezentowanego stanowiska wyjaśnić należy, że w myśl regulacji zawartych w kodeksie postępowania cywilnego pismo sądowe co do zasady doręcza się stronie, będącej osobą fizyczną, w miejscu zamieszkania (art. 133 k.p.c). Ponadto jednak art. 138 k.p.c reguluje tzw. doręczenie zastępcze, czyli doręczenie dokonywane do rąk osoby innej niż adresat. W razie niemożności doręczenia przesyłki w sposób przewidziany w przepisach poprzedzających art. 139 k.p.c zakłada z kolei, że pismo składa się w (...), a zawiadomienie o tym umieszcza się na drzwiach mieszkania lub w skrzynce listowej ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia, przy czym w przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. Co istotne, warunkiem skuteczności doręczenia zastępczego jest to, by adresat pod wskazanym adresem mieszkał.

Z akt sprawy wynika, że przesyłka zawierająca nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu została wysłana na adres pozwanego wskazany w pozwie oraz zaświadczeniu z systemu (...). Aleja (...). Pod ww. adresem doręczyciel nie zastał adresata ani dorosłego domownika, wobec niemożności doręczenia przesyłki sądowej dokonał, więc dwukrotnej awizacji (zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...))w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym) kolejno w dniach 29.07.2013 roku, 6.08.2013 roku, po czym w dniu 14.08.2013 roku przesyłka została zwrócona do nadawcy.

W ocenie Sądu pomimo tego, że skarżący wskazał inny adres swojego faktycznego zamieszkania, niż ten na jaki został wysłany nakaz zapłaty, to jednak okoliczności tej w żaden sposób nie uprawdopodobnił.

W ocenie Sądu Okręgowego, skarżący winien był bowiem tę okoliczność wykazać w dacie wniesienia zażalenia. Natomiast w niniejszej sprawie pozwany, pomimo zadeklarowania w zażaleniu tego, że dostarczy dokument ze (...), z którego wynikałoby by, że jest wskazany jako osoba zamieszkująca w lokalu przy ulicy (...))do dnia rozpoznania zażalenia powyższemu nie zadośćuczynił. Co istotne, jeżeli nawet pozwany przedmiotowym zaświadczeniem nie dysponował, to swoje twierdzenia mógł poprzeć dowodami osobowymi. Skoro bowiem pozwany - jak sam twierdzi - mieszka we wskazanym lokalu od maja 2012 roku to ten fakt mogła potwierdzić osoba, z którą zamieszkuje, nadto

zapewne jest on widywany chociażby przez sąsiadów. Zażalenie w sprawie zostało wniesione w marcu 2014 roku, zatem do tego czasu skarżący - w ocenie Sądu Odwoławczego - miał wystarczającą ilość czasu aby wykazać fakt zamieszkiwania pod innym adresem, niż wskazany w pozwie.

Mając na uwadze stan rzeczy istniejący w chwili orzekania, Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw do tego, aby dać wiarę twierdzeniom pozwanego, co do tego że w dacie wysłania nakazu zapłaty faktycznie nie zamieszkiwał pod adresem przy ulicy (...), tym bardziej, że taki adres zamieszkiwania skarżącego ustalił z urzędu Sąd Rejonowy dla celów prowadzenia egzekucji w zakresie kosztów sądowych należnych (...)-(...)

W tej sytuacji przyjąć należało, że przesyłka zawierająca nakaz zapłaty została doręczona pozwanemu w dniu 14 sierpnia 2013 roku na prawidłowy adres jego zamieszkiwania, stosownie do art. 139 § 1 k.p.c. Termin do wniesienia zarzutów upłynął z końcem 28 sierpnia 2013 roku. Wobec jego nie zaskarżenia nakaz uprawomocnił się w dniu 29 sierpnia 2013 roku (a nie - jak błędnie wskazał Sąd I instancji - w dniu 30 sierpnia 2013 roku).

W tym stanie rzeczy wobec braku podstaw do podważenia prawidłowości wydanego przez Sąd Rejonowy orzeczenia, na podstawie art. 385 k.p.c w zw. z art. 397 § 2 k.p.c zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)